

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII – A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ nr. 2525

Ședința publică din data de 09.10.2015

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE : IONUȚ MILITARU

GREFIER: ANDREEA IOANA BADEA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ promovată de reclamantul **Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității**, în contradictoriu cu pârâtul **Barbu Tudor**, având ca obiect **constatarea calității de lucrător al securității – O.U.G. nr. 24/2008.**

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima strigare a cauzei, se prezintă reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic [redacted], cu delegația nr. 1080/14 mai 2015 la dosar, lipsind pârâtul Barbu Tudor.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care arată instanței că procedura de citare este legal îndeplinită, prin Departamentul Registratură la data de 14.08.2015 MAE a depus răspuns la adresa instanței, la data de 08.10.2015 pârâtul a depus note scrise prin Departamentul Registratură la data de 08.10.2015, reprezentantul reclamantului avea obligația de a depune procura pentru desfășurarea procedurii de înscriere în fals, părțile urmau a fi prezente la acest termen de judecată, s-a prorogată discutarea naturii înscrisurilor, după care:

Curtea comunică un exemplar al notelor scrise depuse de pârât reprezentatului reclamantului cu privire la procedura de verificare de scripte/înscriere în fals. Din conținutul notelor scrise rezultă că pârâtul susține că nu se poate prezenta, neputând fi depusă nici procură specială în sensul administrării procedurii de verificare de scripte/înscriere în fals.

Reclamantul, prin consilier juridic, arată că are cunoștință de notele scrise depuse de pârât, însă arată că pârâtul invocă motive de sănătate preexistente cauzei, așadar înscrisurile depuse nu apar decât ca o tergiversare a soluționării cauzei, sens în care solicită respingerea cererii de amânare a judecării cauzei.

Curtea pune în vedere reclamantului că din conținutul notelor scrise nu rezultă faptul că pârâtul ar solicita amânarea judecării cauzei.

La interpelarea instanței, reclamantul, prin consilier juridic, arată că nu poate depune procura specială pentru desfășurarea procedurii de înscriere în fals.

Curtea dispune lăsarea dosarului la sfârșitul ședinței de judecată pentru a da posibilitatea părților să se prezinte și să se conformeze dispozițiilor instanței stabilite în sarcina acestora la termenul anterior de judecată.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare a cauzei, se prezintă reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin consilier juridic [redacted], care depune delegația nr. RCG 1853/09.10.2015 la dosar în vederea desfășurării procedurii de înscriere în fals, lipsind pârâtul Barbu Tudor.

Curtea ia act că reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității depune o procură specială prin care îl delegă pe dl consilier juridic [redacted] pentru susținerea procedurii de înscriere în fals, respectiv pentru susținerea poziției procesuale a instituției față de procedura mai sus-amintită.

Reclamantul, prin consilier juridic, arată că înscrisurile depuse la dosar aparțin pârâtului, înțelegând să se folosească de aceste înscrisuri.

Curtea, în temeiul art. 182 alin. 3 C.pr.civ. (1865) socotește înscrisurile ca fiind recunoscute, în considerarea faptului că partea care a defăimat înscrisul ca fals lipsește sau nu voiește să răspundă sau nu stăruie în declarație, reținând că înscrisurile defăimate de reclamant sunt înscrisuri oficiale cărora le este aplicabilă procedura de înscriere în fals, și nu cea de verificare de scripte, pentru ambele proceduri fiind obligatorie prezența părții care le contestă în vedere susținerii poziției procesuale. În cauza de față, pârâtul nu a dovedit o imposibilitate medicală de desemnare a unui reprezentant prin procură specială, având în vedere că o persoană se poate afla în imposibilitate de deplasare, potrivit Legii nr. 36/1995 a notarilor publici și a activității notariale, notarii publici se pot deplasa la domiciliul solicitantului, putând întocmi acte notariale în aceste condiții. Nici în privința apărătorului ales nu a fost depusă o procură/imputernicire specială pentru a susține cererea de înscriere în fals.

Cât privește solicitarea formulată în cadrul notelor scrise de către reclamant, în sensul emiterii unei adrese către MAPN pentru a se indica în concret dacă Unitatea militară 02446 din Cluj-Napoca a fost sau nu structură a Securității, Curtea reține că nu este utilă o astfel de probă, fiind deus la dosarul cauzei răspunsul MAI cu privire la predarea statelor de organizare ale unităților Departamentului Securității Statului, respectiv Direcția a IV-a, urmând să fie soluționată cauza prin raportare la înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Nemaifiind alte probe de administrat, acordă cuvântul părții prezente asupra fondului cauzei.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată. Arată că, față de înscrisurile depuse la dosar și față de faptul că Direcția a IV-a de contrainformații militare aparține Securității, securitatea se ocupa de activitățile de contrainformații militare, rezultă că biroul de contrainformații militare de pe lângă Unitatea militară 02446 din Cluj-Napoca era un birou din structura securității, iar nu din structură MAPN.

Potrivit art. 2 lit. a) din OUG nr. 24/2008 lucrător al Securității - orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945-1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, în cauză această condiție fiind îndeplinită. Unitățile militare făceau parte din structura Ministerului Apărării Naționale, însă birourile de contrainformații de pe lângă aceste unități militare erau birouri de contrainformații aflate în subordinea Securității. Prin urmare, pârâtul era în subordinea Securității. Activitatea pârâtului nu se circumscria activității de apărare a secretului militar sau a informațiilor legate de tactica/tehnica militară, ci era o activitate tipică de poliție politică. Conchizând, solicită constatarea calității de lucrător al Securității.

Instanța se constată lămurită, reținând cauza în pronunțare asupra fondului cauzei.

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

1. Obiectul cererii de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată la data de 17.05.2011 pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal sub numărul 4554/2/2011 reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a chemat în judecată pe pârâtul Barbu Tudor, solicitând să se constate calitatea de lucrător al Securității a pârâtului.

În motivarea în fapt a cererii, reclamantul arată în esență că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, pârâtul având calitatea de ofițer, iar acțiunile sale în această calitate au încălcat dreptul la viață privată și dreptul la secretul corespondenței.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispozițiile O.U.G. nr. 24/2008, iar la data de 06.12.2011 reclamanta a deus la dosarul cauzei Nota de constatare nr. DI/1/578/16.03.2011 și actele care au stat la baza emiterii acesteia.

2. Poziția procesuală a părții adverse

Prin întâmpinare pârâtul Barbu Tudor a solicitat constatarea nulității absolute a Notei de constatare arătând în esență că, aceasta nu poartă semnătura persoanei care este reprezentantul direcției de specialitate, care a întocmit-o, fiind încălcate dispozițiile art. 7 alin. 1 din O.U.G. nr. 24/2008, cât și cele ale art.35 alin.3 din Regulamentul de organizare și funcționare al CNSAS.

Pe fondul cauzei, pârâtul a arătat în esență că în mod greșit se susține că a fost angajat al Securității, întrucât serviciile de contrainformații reținute în Nota de constatare nu au fost structuri ale Securității, ci ale Armatei Române, care aveau ca atribuții supravegherea activității ofițerilor împotriva scurgerii de secrete de stat către spioni străini, activitate care și azi se desfășoară de către serviciile de contrainformații ale armatei.

Pârâtul mai susține că înscrisurile deus la dosarul cauzei nu fac dovada încălcării unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, iar în privința raportului informativ din data de 21.10.1981, reclamantul arată că nu-i aparține, ci altui lucrător cu grad de lt. col., conform semnăturii de la sfârșitul înscrisului, iar în privința raportului cu rezultatele obținute în DUI Greco din data de 23.12.1986, arată că nu poartă semnătura sa, solicitând verificarea de scripte.

De asemenea, pârâtul mai arată că nici raportul de solicitare a utilizării mijloacelor TO și ICT din data de 11.05.1987 nu poartă semnătura sa, ci a unei persoane care a semnat pentru șeful serviciului, iar redările convorbirilor telefonice nu poartă, de asemenea, semnătura acestuia.

3. Aspecte procesuale

Prin sentința civilă nr. 1399 din data de 28.02.2012, Curtea de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal a admis acțiunea formulată de reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în contradictoriu cu pârâțul Barbu Tudor, constatând că pârâțul a avut calitatea de lucrător al Securității.

Prin decizia civilă nr. 3785 din data de 14.10.2014 Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal a admis recursul declarat de pârâțul Barbu Tudor împotriva sentinței civile nr. 1399 din 28 februarie 2012 a Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios Administrativ și Fiscal și a casat sentința recurată, trimițând cauza spre rejudecare aceleiași instanțe.

Cauza a fost reînregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția a VIII-a, Contencios Administrativ și Fiscal sub numărul 4554/2/2011*.

Instanța a încuviințat părților proba cu înscrisuri suplimentare depuse în cel de-al doilea ciclu procesual.

4. Starea de fapt

Analizând actele și lucrările dosarului, curtea reține că Nota de constatare DII/578/16.03.2011, în baza căreia s-a dispus sesizarea Curții de Apel București cu acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității a pârâțului Barbu Tudor, în condițiile art.11 alin.(1) din O.U.G. nr. 24/2008, a fost întocmită în temeiul dispozițiilor art. 3 lit. z) din O.U.G. nr. 24/2008, având în vedere calitatea pârâțului de deținător al titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989 și cererea nr. P 7031/10/25.05.2010, adresată CNSAS de Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor, calitatea d-lui Barbu Tudor de angajat al fostei Securități, adresele trimise de SRI, SIE, SIA, MIRA și DEPABD și materialul arhivistic cuprinzând documente emise, întocmite sau avizate de Barbu Tudor privind pe ██████████ (dosar I 1391) și ██████████ (Dosar R 976).

Nota de constatare, a cărei nulitate absolută-a fost invocată de către pârât, poartă viza directorului Direcției investigații și semnătura consilierului din cadrul acestei Direcții care a întocmit-o și cuprinde avizul Direcției juridice nr.247/01.04.2011, conform art.7 alin. (3) din O.U.G. nr.24/2008, astfel încât nu poate fi reținut un motiv de nulitate din acest punct de vedere și nici o eventuală vătămare a pârâțului cu privire la acest aspect.

Pârâțul Barbu Tudor a avut gradul de căpitan în cadrul Direcției a IV-a, Serviciul Contrainformații al UM 01278-Someșeni, UM 02565 Cluj-Napoca (1980, 1981) și, respectiv, maior în cadrul Direcției a IV-a, Biroul de Contrainformații al UM 02446 Cluj Napoca (1986, 1987), care aparținea Departamentului Securității Statului din cadrul Ministerului de Interne, după cum rezultă din adresa nr.006197/11.05.1987 (f. 52 vol. I).

În ceea ce privește apărarea pârâțului, conform căruia făcea parte dintr-o structură de contrainformații a armatei, având ca scop supravegherea lucrătorilor din cadrul armatei în vederea prevenirii și combaterii divulgării secretelor Armatei Române către spionii străini, Curtea reține că, la propunerea pârâțului, conform dispoziției obligatorii a instanței de recurs (art. 315 C.pr.civ.), s-au solicitat clarificări din partea Ministerului Apărării Naționale, care a comunicat prin adresa DLJ 3086 din 10.06.2015 că, până în anul 1990, serviciile de contrainformații, respectiv Direcția a IV-a, au fost structuri subordonate Ministerului de Interne (f. 32 vol. III). Din moment ce toate serviciile de contrainformații ale armatei, subordonate Direcției a IV-a erau conduse de Departamentul Securității Statului, rezultă că și serviciul din care făcea parte pârâțul se încadra în această sferă, iar în antetul adresei nr. 006197/11.05.1987 este menționată în mod expres această ierarhie (f. 52 vol. I).

Faptul că ofițerii MapN din cadrul serviciilor de contrainformații ale Direcției a IV-a făceau parte din Departamentul Securității Statului, în subordinea Ministerului de Interne, este confirmat și de adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 88070/S4 din 22.07.2015 (f. 110 vol. III), probă nouă administrată în rejudecarea cauzei.

Structurile de securitate erau organizate și la nivelul Armatei Române, iar potrivit art. 31 alin. 3 din O.U.G. nr. 24/2008, Serviciul Român de Informații, Serviciul de Informații Externe, *Ministerul Internelor și Reformei Administrative*, Ministerul Justiției, *Ministerul Apărării*, Ministerul Afacerilor Externe, Arhivele Naționale și orice alte instituții publice sau entități private care dețin asemenea documente sunt obligate să asigure dreptul de acces prevăzut la alin. (2) până la predarea documentelor Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

Instanța reține nu numai faptul că pârâțul a avut calitatea de ofițer al unei structuri de securitate, ci și că a avut atribuții concrete pe linie de securitate, pe care le-a exercitat în mod efectiv, activitatea sa intrând sub incidența O.U.G. nr. 24/2008.

Curtea reține că la dosarul cauzei se află mai multe înscrisuri din care rezultă că pârâțul, în calitate de ofițer, a procedat la urmărirea informativă a d-lui ██████████ dosar de urmărire informativă "Grecu" inginer la

Oficiul de Calcul al Comandamentului Teritorial Cluj-Napoca, și a d-lui [redacted], electronist la IIRUC Cluj, recrutat la data de 20.03.1986 de către Direcția a IV-a UM 02466 Cluj-Napoca Biroul Contrainformații, în scopul cunoașterii mediului de relații al personalului Oficiului de calcul CT Cluj și pentru prevenirea scurgerii de informații și date secrete din acest sector.

La dosarul cauzei a fost depus un Plan de măsuri întocmit și semnat de către pârât și aprobat de șeful Serviciului Contrainformații la data de 16.09.1986, pentru verificarea prin dosar de urmărire informativă a lt. col. Ing. [redacted] (f. 29-33 vol. I), în care pârâtul propune o serie de măsuri ce vizează conținutul relațiilor dintre ofițer și sora lui, în ceea ce privește pregătirile de emigrare, concepțiile politice ale obiectivului și ale soției sale față de politica internă și externă a partidului și statului, dacă obiectivul cunoaște date cu caracter secret, poziția obiectivului despre rămânerea în străinătate a cumnatului, prevenirea atragerii ofițerului la activitate ostilă statului de către cumnatul său, prin atragerea unui informator și instruirea acestuia în sensul de a se apropia cât mai mult de obiectiv.

În acest sens, pârâtul a propus instruirea informatorului, în sensul de a obține informații de la locul de muncă, în familie și la domiciliu, prin recrutarea unei persoane cu posibilități de informare, precum și interceptarea prin mijloace TO și ICT la domiciliul obiectivului.

De asemenea, la dosar sunt mai multe Note informative întocmite de informatori, în care se relatează amănunțit comportamentul și relațiile obiectivului, poziția acestuia în legătura cu plecarea în străinătate, poziția acestuia în raport cu diverse aspecte ale vieții sale cotidiene, opinii politice, persoanele cu care se întâlnește în cuprinsul acestor Note informative aflându-se și Nota lucrătorului operativ semnate de către pârât prin care stabilea sarcini în sarcina agenților în ceea ce privește atitudinea obiectivului față de diferite evenimente politice și a persoanelor cu care acesta din urmă intra în contact.

De asemenea, în ceea ce îl privește pe dl. [redacted], pe Notele Informative furnizate de surse, există Nota lucrătorului operativ semnată de către pârât prin care acesta trasează sarcini sursei să stabilească anturajul acestuia la locul de muncă, dacă are relații cu lt. col. [redacted] și dacă are relații cu cetățeni străini.

Deși pârâtul a solicitat verificarea de scripte în privința unora din înscrisurile depuse la dosar de către reclamant, instanța reține că acestea au valoarea unor înscrisuri autentice, și nu a unor înscrisuri sub semnătură privată, atât timp cât sunt întocmite sau, după caz, primite și autentificate de o autoritate publică sau de către o altă persoană investită de stat cu autoritate publică, în forma și condițiile stabilite de lege.

Or, autenticitatea înscrisului se referă la stabilirea identității părților, exprimarea consimțământului acestora cu privire la conținut, semnătura acestora și data înscrisului.

Codul penal din 1968 face distincție clară între falsul material în înscrisuri oficiale (art. 288 C.pen.) și falsul în înscrisuri sub semnătură privată (art. 290 C.pen.). Ambele falsuri pot fi comise prin contrafacerea scrierii ori a subscrierii sau prin alterarea lui în orice mod, de natură să producă consecințe juridice, însă relevantă este natura înscrisului. În speță, înscrisurile sunt întocmite de persoane investite de stat cu autoritate publică sau, după caz, sunt primite și autentificate de o autoritate publică prin intermediul unor persoane aflate într-o funcție de autoritate publică, astfel că orice pretinsă contrafacere a scrierii sau subscrierii ar putea face obiectul unei infracțiuni de fals material în înscrisuri oficiale.

Din punct de vedere procesual civil, procedura de înscriere în fals (privitoare la înscrisuri autentice, oficiale) este identică cu cea a verificării de scripte (privitoare la înscrisuri sub semnătură privată), conform art. 182 C.pr.civ. (1865), conform căruia:

„La ziua fixată, președintele întreabă partea care a înfățișat înscrisul dacă înțelege să se folosească de el. Dacă partea lipsește, nu voiește să răspundă sau declară că nu se mai folosește de înscris, acesta va fi înlăturat. Dacă partea care a defăimat înscrisul ca fals lipsește sau nu voiește să răspundă sau nu stăruie în declarație, înscrisul va fi socotit ca recunoscut”.

Rezultă din aceste dispoziții legale că, în caz de imposibilitate de prezentare, urmează să depună la dosarul cauzei înscrisuri medicale recente care să ateste imposibilitatea de deplasare pentru termenul ce va fi acordat. În cazul depunerii acestor înscrisuri medicale, reprezentarea se va putea face printr-un mandatar cu procură specială (avocat sau neavocat), care va trebui să răspundă în față instanței dacă stăruie în contestarea scrierii sau semnăturii, sub sancțiunea socotirii înscrisului ca recunoscut.

Pârâtul a depus la dosarul cauzei înscrisuri medicale din care rezultă că s-a prezentat în perioada 30.09-01.10.2015 pentru efectuarea unei ecografii abdominale și pentru consult medical (f. 126-130), în regim ambulatoriu, de unde rezultă că a avut posibilitatea de a se deplasa pe raza Mun. Cluj-Napoca. Chiar dacă înscrisurile în cauză sunt suficiente pentru a justifica imposibilitatea de deplasare în Mun. București, instanța reține că nu a existat o imposibilitate de a-și asigura reprezentarea la termenul de judecată printr-un mandatar cu procură specială (avocat sau neavocat), care va trebui să răspundă în față instanței dacă stăruie în

contestarea scrierii sau semnăturii, conform art. 180 C.pr.civ. (1865): „Părțile pot fi reprezentate și prin mandatar cu procură specială, dacă dovedesc o împiedicare bine întemeiată”.

Potrivit art. 18 alin. 5 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, „actele notariale se îndeplinesc la sediile misiunilor diplomatice sau oficiilor consulare, precum și la bordul navelor și aeronavelor sub pavilion românesc care se află staționate în raza de activitate a acestor organe, precum și la domiciliul cetățeanului român ori în alt loc, dacă acest lucru este prevăzut în convențiile internaționale la care România și statul de reședință sunt părți sau legea locală nu se opune”. Prin urmare, chiar și în cazul în care starea de sănătate a pârâtului nu i-ar fi permis să întrerupă deplasarea de la domiciliu la spital și înapoi, nu există nici un impediment pentru care procura specială să nu fi putut fi acordată la domiciliu. Pârâtul nu a acordat o astfel de procură nici sub semnătură privată.

În lipsa unei atare reprezentări la ultimul termen de judecată, posibile în ceea ce-l privește pe pârât, devin incidente dispozițiile art. 182 alin. 3 C.pr.civ. din 1865, potrivit cărora: „Dacă partea care a defăimat înscrisul ca fals lipsește sau nu voiește să răspundă sau nu stăruie în declarație, înscrisul va fi socotit ca recunoscut”. Sancțiunea procesuală este identică, indiferent de natura înscrisului, astfel că procedura nu poate continua, nici prin efectuarea verificării prin expert, nici prin înaintarea înscrisului procurorului ori, după caz, prin cercetarea de instanța civilă, prin orice mijloace de dovadă (atunci când nu este caz de judecată penală sau dacă acțiunea publică s-a stins sau s-a prescris).

Deși s-a susținut în mod corect de către pârât că Raportul informativ din data de 21.10.1981 (f. 34-36), nu i-ar aparține acestuia, ci altui lucrător cu grad de lt. col., conform semnăturii de la sfârșitul înscrisului, instanța reține că neatribuirea acestui înscris pârâtului personal nu este de natură a înlătura orice valoare probatorie. Astfel, instanța va reține că la baza Raportului informativ din data de 21.10.1981 a stat acest înscris, dovedindu-se astfel, prin conținutul său, dar și prin măsurile de supraveghere dispuse prin planul de măsuri, că activitățile desfășurate au servit scopului notoriu al Securității, fiind îndreptate împotriva d-lui [redacted] și a familiei acestuia.

În privința Raportului cu rezultatele obținute în DUI Grecu din data de 23.12.1986 (f. 41-43), Curtea reține că acest înscris poartă mențiunea semnării de către ofițerul Barbu Tudor, alături de Șeful Biroului col. [redacted] astfel că are valoarea unui înscris autentic, iar conform art. 182 alin. 3 C.pr.civ. din 1865 este considerat recunoscut, pârâtul fiind decăzut din dreptul de a mai pretinde contrariul, ca efect al sancțiunii procesuale expres prevăzute de lege.

Planul de măsuri din data de 16.09.1986 este întocmit și semnat de către pârât și aprobat de șeful Serviciului Contrainformații (f. 29-33), fiind considerat în mod definitiv recunoscut conform art. 182 alin. 3 C.pr.civ. din 1865.

De asemenea, deși în mod corect a susținut pârâtul că redările convorbirilor telefonice nu poartă semnătura acestuia (f. 53-58 vol. I), valoarea probatorie a acestui înscris nu a privit fapta de a transcrie aceste convorbiri, ci însăși fapta de a dispune și supraveghea activitatea de interceptare a convorbirilor, redările acestora efectuându-se în urma Raportului de solicitare a utilizării mijloacelor TO și ICT din data de 11.05.1987 (f. 52 vol. I), care nu poartă semnătura pârâtului, ci a șefului acestuia, menționându-se în mod expres: „Datele și informațiile rezultate vor fi trimise la indicativ UM 02446 Cluj, tovarășul Mr. Barbu Tudor, telefon 16152, care va asigura o permanentă cooperare cu unitatea (subunitatea) „T” în această problemă”.

Faptul că toate activitățile au fost desfășurate în dosarul informativ 247730 privindu-l pe [redacted] rezultă din Raportul cu propunere de închidere a dosarului de urmărire informativă „Grecul” din 04.08.1987 (depus în original la dosarul cauzei, incluzând semnătura șefului Biroului CIM col. [redacted]), din care rezultă că cele stabilite au avut la bază „aplicarea măsurilor prevăzute în planul acțiunii, folosind sursele <Dinea>, <Cornel> și <Diana >, sursa specială <S> și mijloacele T.O. de tip I.C.T. la domiciliul celui urmărit”. Sursa specială <S> este o sursă de interceptare a corespondenței, conform indexului abrevierilor utilizate de Securitate.

Or, așa cum s-a reținut anterior, planul de măsuri a fost întocmit și de pârâtul Barbu Tudor, acesta a fost cel care a întocmit notele informative sau rapoartele informative privind sursele <Dinea>, <Cornel> și <Diana >, iar în dosarul informativ 247730 TO, depus în original în ședință publică și înaintat la Registrul de valori al instanței (și aflat la dispoziția reclamantului sau reprezentantului său pentru studiere), se regăsește și Planul de măsuri pentru folosirea mijloacelor tip IDEB (Interceptarea Discuțiilor prin intermediul Emițătorilor alimentați la Baterie, conform indexului abrevierilor utilizate de Securitate) în cazul D.U.I. Grecu nr. 00619/22.12.1986, care este semnat atât de către Șeful Biroului CI col. [redacted], cât și de către pârâtul Barbu Tudor. Conform planului de măsuri din 22.12.1986, interceptările urmau a fi efectuate de către plt [redacted] inițialele acestuia regăsindu-se în redările convorbirilor telefonice nu poartă semnătura acestuia (f. 53-58 vol. I), ceea

ce dovedește legătura dintre activitățile efectiv desfășurate și măsurile luate, pârâtul fiind implicat atât în procesul decizional, cât și în etapa executării efective a măsurilor, prin supravegherea și centralizarea informațiilor.

Pârâtul a recunoscut în mod expres (f. 70 vol. I) o parte dintre înscrisuri: nota informativă din 06.10.1986 (f. 38 vol. I), raportul privind rezultatul discuțiilor din 11.11.1986 (f. 39-40 vol. I) și nota informativă din 17.03.1987. Față de această recunoaștere expresă, instanța reține că, pe lângă prezumția legală de recunoaștere a celorlalte înscrisuri a căror scriere sau semnătură îi este atribuită, se adaugă și împrejurarea că toate aceste înscrisuri se coroborează sub aspectul unor elemente importante (trimiteri exprese la numărul și/sau data unor înscrisuri anterioare, numele persoanelor vizate, lucrătorii Securității însărcinați cu îndeplinirea unor activități, identificarea unității din care fac parte etc.), de unde rezultă că s-a dovedit implicarea pârâtului, în calitate de lucrător al Securității, în efectuarea unor activități care îndeplinesc condițiile art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008.

Dincolo de scopul pentru care aceste persoane erau prelucrate în dosare de urmărire informativă, metodele prin care se desfășura această activitate, prin obținerea de informații ce vizau anturajul, comportamentul în familie și relațiile cu persoanele apropiate din viața profesională și socială ale persoanelor urmărite, precum și opiniile acestora despre anumite aspecte ale vieții sociale și politice, obținute prin intermediul unor informatori, au încălcat dreptul la viață privată.

5. Asupra fondului cererii

Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. z din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității:

„Pentru a asigura dreptul de acces la informații de interes public, orice cetățean român, cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuală, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătură cu existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă următoarele demnități sau funcții: [...]

z) persoanele care dețin titlul de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989.

Verificarea pârâtului Barbu Tudor s-a efectuat ca urmare a cererii nr. P 7031/10/25.05.2010 adresate C.N.S.A.S. de către Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, întrucât pârâtul are calitatea de deținător al titlului de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989.

Or, potrivit dispozițiilor art. 8 din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989 și pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004: „De prevederile prezentei legi nu beneficiază persoanele care sunt dovedite a fi fost implicate în activitățile fostei securități ca poliție politică, au dezinformat sau au folosit mijloace de informare în masă în scop de diversiune ori au acționat, sub orice formă, împotriva Revoluției Române din Decembrie 1989, au emis ordine și dispoziții în favoarea menținerii structurilor fostului partid comunist și pentru apărarea dictatorului”.

Art. 18 alin. 2 din aceeași lege prevede că „nu pot beneficia de prevederile prezentei legi persoanele prevăzute la alin. (1) care au făcut parte din aparatul de represiune, securitate și miliție sau au desfășurat activități de poliție politică”.

Rezultă că legea prevede un cadru formal în care trebuie mărturisită existența calității de lucrător al Securității, în condițiile în care art. 22 din lege prevede expres că „persoanele care solicită eliberarea certificatului depun, odată cu cererea, o declarație pe propria răspundere, autenticată, că nu se încadrează în prevederile art. 18 alin. (2), sub sancțiunea legii penale. Secretariatul de Stat, după analizarea cererilor și verificarea dosarelor persoanelor care solicită acordarea unei calități dintre cele prevăzute la art. 18, va elibera certificatul, singurul document valabil pentru a beneficia de prevederile prezentei legi”.

Revine Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și, respectiv, Secretariatului de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 atribuția de a verifica dacă există indicii privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 292 din Codul penal din 1968 cu privire la falsul în declarații și, dacă este cazul, să sesizeze de îndată procurorul sau a organul de urmărire penală, potrivit legii de procedură penală.

5.1. Curtea reține că sunt îndeplinite condițiile impuse de prevederile art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, conform cărora „lucrător al Securității” este „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngăduit drepturi și libertăți fundamentale ale omului”.

Informațiile culese în numele Securității de către pârâțul Barbu Tudor se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, dar și la aspecte strict private și confidentiale ale vieții persoanei urmărite, care exced, cu evidență, interesului unei anchete penale sau al unei monitorizări specifice serviciilor de contrainformații.

Spre exemplu, în nota informativă din 01.07.1986, în care este consemnat gradul și numele pârâtului, alături de semnătura sa, sursa „Diana” a fost întrebată cu privire la „discuțiile pe teme politice” pe care le angajează persoana urmărită [redacted], iar între sarcinile stabilite pentru sursa în cauză: („Informatorul a fost instruit să discute cu lt. Col. [redacted] unele aspecte cu caracter politic, pentru a sonda opiniile sale și concepțiile privind politica partidului și statului nostru” (f. 37 vol. I)).

Același scop au avut și activitățile ce îl priveau pe dl. [redacted], în nota informativă preluată de mr. Barbu Tudor în calitate de ofițer de legătură consemnându-se cele declarate de sursa „Silvia”: „îl cunoaște pe [redacted] angajat al IIRUC-ului /.../ la Oficiul de calcul al CT Cluj. /.../ Sursa nu a auzit niciodată ca acesta să facă comentarii negative la adresa partidului și statului nostru, iar după părerea sursei este un bun familist”. În nota informativă de la sursa „Dinea” se consemnează în legătură cu [redacted] se consemnează că „acesta nu este interesat să cunoască ce lucrări se execută pe calculator, nu are manifestări ostile care să contravină politicii de partid”. Și în raportul informativ privind analiza activității informatorului „Cornel”, pârâțul Barbu Tudor a avut în vedere în mod expres discuțiile pe teme politice purtate de persoana vizată.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a dovedit prin probele administrate că informațiile furnizate serveau scopului notoriu al Securității, de a monitoriza cu atenție orice comentariu negativ la adresa conducerii de partid și de stat, cunoscut fiind faptul că regimul urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică și socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viață ridicat, iar meritul pentru această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului, orice contestare a deciziilor politice reprezentând o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

5.2. Măsurile dispuse au vizat îngădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, respectiv a dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice, și a dreptului la liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965 și art. 19 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

Astfel, analiza înscrisurilor evocate mai sus duce la concluzia categorică a întrunirii și a celei de-a doua condiții. Măsurile dispuse, precum dirijarea unor surse care să pătrundă în intimitatea celui vizat sau supravegherea operativă și tehnică (direct sau prin interceptarea convorbirilor telefonice), au fost dispuse în scopul de a depista poziția ostilă/atitudinea dușmănoasă a celor urmăriți față de politica partidului și statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate.

Acest interes, pus în practică prin măsurile dispuse, coroborat cu urmările pe care le antrenau împotriva celui vizat, probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celor urmăriți și o grevare a dreptului la viață privată, incluzând sau dreptul la corespondență al celor aflați în penitenciar, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Toate aceste acțiuni ale pârâtului, vizând urmărirea unei persoane pentru opiniile sale, constituie activități prin care s-au suprimat ori îngădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale ale omului, consacrate legislativ în epocă astfel:

- *Dreptul la viață privată*, consacrat în epocă în art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia „Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri”.

- *Dreptul la libertatea de exprimare, libertatea opiniilor și de conștiință*, consacrate în perioada de referință în următoarele dispoziții legale:

Art. 85 din Constituția României din 1952 - „În conformitate cu interesele celor ce muncesc și în vederea întăririi regimului de democrație populară, cetățenilor Republicii Populare Române li se garantează prin lege: a) libertatea cuvântului (...)”

Art. 28 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - „Cetățenilor Republicii Socialiste România li se garantează libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor, a mitingurilor și a demonstrațiilor”

Art. 30 alin. 1 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - „*Libertatea conștiinței este garantată tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România*”.

Art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului - „*Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat*”.

Prin urmare, este întrunită și cea de-a doua cerință din ipoteza-normei legale, aceea ca activitățile pârâtului să constituie acte de poliție politică în accepțiunea legii, adică să vizeze „instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Reținând, în lumina considerentelor expuse mai sus, întrunirea ipotezei norme legale cuprinsă în art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, instanța – în temeiul art. 11 din același act normativ – va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în sector 3, București, Matei Basarab, nr. 55-57 în contradictoriu cu pârâtul **BARBU TUDOR** cu domiciliul în Cluj Napoca, _____, județ Cluj.

Constată calitatea pârâtului de lucrător al Securității.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a se depune la sediul Curții de Apel București - Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată în ședință publică, azi, 09.10.2015.

PREȘEDINTE
Ionuț Militaru

GREFIER
Andreea Ioana Badea